

Man kan se det hos sygeplejersker, chauffører, lærere, social- og sundhedsassistenter og mange andre grupper. De får en markant skattelettelse, og for dem betyder det en markant bedre mulighed for at tilrettelægge deres hverdag. Vi er selvfølgelig glade for, at proppen stopper, så antallet af topskatteydere ikke stiger.

Kl. 12:09

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Morten Homann.

Kl. 12:09

Morten Homann (SF):

Jeg er bange for, at hr. Christian Wedell-Neergaard blev revet så meget med af sin egen begejstring for forslaget, at han glemte at svare på spørgsmålet. Men det kan jo ske, og der er en chance mere. Er det ikke korrekt, at inden for en ganske kort årrække vil det her betyde, at der bliver en væsentlig større hævelse af topskattegrænsen end de 16.000 kr., der var lagt op til med regeringens forslag?

Så har jeg et supplerende spørgsmål. Jeg forstår godt, at hr. Wedell-Neergaard er begejstret, åbenbart også for den del, som handler om at få flere hænder i arbejde, som det udtrykkes, og det er så et slag på tasken, at 7.000-8.000 kommer i arbejde. Det er jo nok næppe for lavt sat i beregningerne, så jeg vil spørge: Tilfredsstiller det hr. Wedell-Neergaards ambition om at få flere hænder i arbejde? Man kunne jo få den tanke, at det er i en størrelsesorden, der sådan lige er til at overkomme. Man kan i løbet af den kommende valgkamp trykke alle de hænder, der er kommet i arbejde. Det er jo ikke en uoverkommelig opgave for hr. Wedell-Neergaard.

Kl. 12:10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 12:10

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For det første vil jeg sige, at udviklingen i top-skatten jo er baseret på et skøn. Den er baseret på spørgsmålet om konjunktur, og vi ved ikke, hvordan den konjunktur udvikler sig. Derfor er det for tidligt at sige, præcis hvordan proppen i topskatten skal ses, og hvordan den skal udmøntes, og derfor redegjorde jeg jo også præcist for, hvad der er aftalt, nemlig at man i 2009 skal se på proportionsgrænsen, og at der i 2009 skal ses på en mekanisme for den regulering, og det er forligspartierne, der sætter sig sammen og laver den aftale.

Med hensyn til flere hænder i arbejde er vi godt tilfreds med, at det giver et arbejdsudbud på 7.000-8.000 personer. Folk føler, at det her giver dem mulighed for at få en større frihed til at tilrettelægge deres liv, at træffe deres egne dispositioner, at de penge, de tjener, i højere grad vil kunne disponeres over af dem selv, og det tror jeg er meget tilfredsstillende og giver folk en mulighed for at øge udbuddet. Og de vil udbyde deres arbejdskraft.

Kl. 12:11

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak. Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 12:11

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil egentlig også fra min side godt starte med at ønske De Konservative tillykke. Det er egentlig synd, at de politiske kommentatorer ved så lidt om skat og skattesystemet i det her land, at de ikke kunne se, at De Konservative faktisk kom igennem også med lettelser i topskatten, selv om Dansk Folkeparti gerne vil have det til at se ud som det modsatte, så tillykke med det.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge den konservative ordfører, om den konservative idé om en socialt ordentlig og afbalanceret profil harmonerer med, at man giver skattelettelser på 5.500 kr. til dem med de højeste indkomster, når Ældre Sagen samtidig har beregnet, at en enlig pensionist i lejebolig til næste år har 16 kr. ekstra at rutte med til hele året som følge af den her aftale og i 2009 har hele 10 kr. om måneden at rutte med. Er det den konservative opfattelse af en socialt afbalanceret aftale?

Kl. 12:12

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nu vil jeg starte med at sige, at de forudsætninger, som Ældre Sagen har lagt ind, nemlig at arbejdsmarkedsbidraget vil blive sænket til 7,5 pct., synes jeg er forkerte. Man burde regne det op imod en alt andet lige-situation. I en alt andet lige-situation er gevinsten større, end hr. John Dyrby Paulsen gør rede for, og derfor giver Ældre Sagens regnestykke et forkert billede.

Der er noget, jeg ikke kan forstå. Vi har gennemført en skattelettelse, som betyder, at personfradraget reduceres med 1.000 kr., og at der er en markant forøgelse af beskæftigelsesfradraget. Hvorfor er det ikke noget, vi kan tale om her i salen? Hvorfor bliver man ved med at sige, at det her er socialt ubalanceret, når der er taget så vidtgående hensyn til de laveste indkomster?